Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 8 september 2015*

”Överklagande — Dumpning — Förordning (EG) nr 384/96 — Artiklarna 4.1, 5.4 och 9.1 — Förordning (EG) nr 1205/2007 — Import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Kina, Vietnam, Pakistan eller Filippinerna — Skada för gemenskapsindustrin — Betydande del av den totala gemenskapsproduktionen av liknande produkter”

I mål C-511/13 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 23 september 2013,

Philips Lighting Poland S.A., Piła (Polen),

Philips Lighting BV, Eindhoven (Nederländerna),

företrädda av L. Catrain González, abogada, och E. Wright, barrister,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Boelaert, i egenskap av ombud, biträtt av S. Gubel, avocat, och B. O’Connor, solicitor,

svarande i första instans,

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, Hangzhou (Kina),

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), Budapest (Ungern),

Osram GmbH, München (Tyskland), företrätt av R. Bierwagen och C. Hipp, Rechtsanwälte,

Europeiska kommissionen, företrädd av L. Armati och J.-F. Brakeland, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenienter i första instans,

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Skouris, vice ordföranden K. Lenaerts, avdelningsordförandena M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz och K. Jürimäe samt domarna A. Rosas, E. Juhász (referent), C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas och C. Lycourgos,

generaladvokat: Y. Bot,

justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 10 februari 2015,

och efter att den 26 mars 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Philips Lighting Poland S.A. (nedan kallat Philips Poland) och Philips Lighting BV (nedan kallat Philips Nederländerna) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 11 juli 2013, Philips Lighting Poland och Philips Lighting/rådet (T-469/07, EU:T:2013:370) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen deras talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1205/2007 av den 15 oktober 2007 om införande av antidumpningstullar på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 och om utvidgning av åtgärderna till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna (EUT L 272, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen).

Tillämpliga bestämmelser

1994 års antidumpningsavtal

2 Europeiska unionens råd har, genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1), godkänt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994 samt avtalen i bilagorna 1, 2 och 3 till detta avtal, däribland allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) från 1994 (EGT L 336, s. 11) (nedan kallat GATT 1994) samt avtalet om tillämpning av artikel VI i allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) från 1994 (EGT L 336, s. 103) (nedan kallat 1994 års antidumpningsavtal).

3 I artikel 1 i sistnämnda avtal föreskrivs följande:

”En antidumpning[s]åtgärd får endast vidtas under de omständigheter som anges i artikel VI i GATT 1994 och som en följd av undersökningar som påbörjats … och genomförts i enlighet med bestämmelserna i detta avtal. Följande bestämmelser gäller för tillämpningen av artikel VI i GATT 1994 när åtgärd vidtas enligt antidumpning[s]lag eller antidumpning[s]föreskrifter.”

4 I artikel 4.1 i nämnda avtal föreskrivs bland annat följande:

”Vid tillämpning av detta avtal skall begreppet ’inhemsk industri’ avse alla inhemska tillverkare av varor av samma slag eller de tillverkare vars sammanlagda tillverkning av varorna utgör en övervägande del av den totala inhemska tillverkningen av dessa varor …”

5 I artikel 5 i samma avtal anges följande:

”5.1 Med undantag för vad som stadgas i punkt 6 skall en undersökning för att fastställa förekomst, grad och verkan av påstådd dumpning, påbörjas efter skriftlig ansökan från den inhemska industrin eller dess ombud.

…

5.4 En undersökning enligt punkt 1 skall inte påbörjas såvida myndigheterna inte har fastställt, på grundval av en prövning av graden av stöd för eller motstånd mot den berörda inhemska industrins ansökan … att ansökan är gjord av denna industri eller av dess ombud … Ansökan skall anses vara gjord av ’den inhemska industrin eller dess ombud’ om den stöds av de inhemska tillverkare vars sammanlagda tillverkning överstiger 50 procent av den totala tillverkningen av [varor] av samma slag som görs av tillverkare som antingen stödjer eller motsätter sig ansökan. Dock skall undersökningen inte påbörjas om de inhemska tillverkare som uttryckligen stödjer framställningen tillsammans svarar för mindre än 25 procent av den inhemska industrins sammanlagda tillverkning av [varor] av samma slag.

…”

Förordning (EG) nr 384/96

6 De bestämmelser som är tillämpliga på omständigheterna i detta fall utgörs av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2117/2005 av den 21 december 2005 (EUT L 340, s. 17) (nedan kallad grundförordningen). Grundförordningen har upphävts och ersatts av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51). Sistnämnda förordning är av tidsmässiga skäl (*ratione temporis*) inte tillämplig i detta fall.

7 I skälen 1–3 och 5 i grundförordningen angavs följande:

”(1) Genom [rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, s. 1)] antog rådet gemensamma regler om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen.

(2) Reglerna antogs i enlighet med gällande internationella förpliktelser, särskilt de som följer av artikel VI i allmänna tull- och handelsavtalet [av den 30 oktober 1947] (nedan kallat GATT), av avtalet om tillämpning av artikel VI i [allmänna tull- och handelsavtalet, som godkänts på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 80/271/EEG av den 10 december 1979 om slutande av de multilaterala avtal som är resultatet av handelsförhandlingarna 1973–1979 (EGT L 71, 1980, s. 1)] (1979 års antidumpningskod) och av avtalet om tolkning och tillämpning av artiklarna VI, XVI och XXIII i [allmänna tull- och handelsavtalet, som godkänts på gemenskapens vägnar genom samma beslut] (kod om subventioner och utjämningstullar).

(3) De multilaterala handelsförhandlingar som avslutades 1994 ledde till nya avtal om tillämpningen av artikel VI i GATT och det är därför lämpligt att gemenskapsreglerna ändras mot bakgrund av dessa nya avtal. …

…

(5) Det nya avtalet om dumpning, det vill säga [1994 års antidumpningsavtal], innehåller nya och detaljerade regler som särskilt avser beräkningen av dumpningens omfattning, förfaranden för att inleda och genomföra undersökningen, inbegripet fastställande och behandling av faktiska uppgifter, införande av provisoriska åtgärder, införande och uttag av antidumpningstullar, antidumpningsåtgärdernas varaktighet och översyn av antidumpningsåtgärder samt offentliggörande av uppgifter om antidumpningsundersökningar. Med hänsyn till ändringarnas omfattning och för att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av de nya reglerna bör innehållet i de nya avtalen i möjligaste mån tas in i gemenskapslagstiftningen.”

8 Artikel 3 i grundförordningen hade rubriken ”Fastställande av skada”. I punkt 1 i denna artikel föreskrevs att ”[e]nligt denna förordning skall, om inte annat anges, begreppet skada avse väsentlig ’skada’ för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri och begreppet skall tolkas enligt bestämmelserna i denna artikel”.

9 Artikel 4 i grundförordningen hade rubriken ”Definition av gemenskapsindustri”. I punkt 1 i denna artikel föreskrevs att ”[v]id tillämpning av [samma] förordning skall begreppet ’gemenskapsindustri’ avse alla producenter inom gemenskapen vilka tillverkar den likadana produkten eller de producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 5.4, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av denna produkt”.

10 I artikel 5 i grundförordningen, med rubriken ”Inledande av förfaranden”, föreskrevs följande:

”1. Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 6 skall en undersökning för att fastställa förekomst, grad och verkan av påstådd dumpning inledas när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning utan juridisk status som företräder gemenskapsindustrin framför ett skriftligt klagomål.

…

2. Ett klagomål enligt punkt 1 skall innehålla bevis för dumpning, skada och orsakssamband mellan den påstått dumpade importen och den påstådda skadan. …

3. Kommissionen skall i möjligaste mån pröva riktigheten och tillförlitligheten hos den bevisning som framläggs i klagomålet för att fastställa om den är tillräcklig för att motivera att en undersökning inleds.

4. En undersökning enligt punkt 1 skall endast inledas om det, på grundval av en granskning av i vilken grad det bland gemenskapsproducenter av en likadan produkt finns stöd för eller motstånd mot klagomålet, fastställs att klagomålet är ingivet av gemenskapsindustrin eller för dess räkning. Klagomålet skall anses vara ingivet av gemenskapsindustrin eller för dess räkning om det stöds av gemenskapsproducenter vars sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig klagomålet. Undersökningen skall dock inte inledas om de gemenskapsproducenter som uttryckligen stöder klagomålet tillsammans svarar för mindre än 25 % av gemenskapsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten.

…”

11 I artikel 9 i nämnda förordning fastställdes de villkor under vilka ett undersökningsförfarande skulle avslutas, med eller utan införande av antidumpningsåtgärder. I artikeln angavs följande:

”1. Om klagomålet återkallas kan förfarandet avslutas med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapens intresse.

2. Om det efter samråd fastställs att skyddsåtgärder inte är nödvändiga och om rådgivande kommittén inte anför några invändningar, skall undersökningen eller förfarandet avslutas. I alla övriga fall skall kommissionen omedelbart lämna en rapport till rådet om resultaten av samrådet tillsammans med ett förslag om att förfarandet skall avslutas. Förfarandet skall anses vara avslutat om inte rådet inom en månad med kvalificerad majoritet har beslutat annorlunda.

...

4. Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och att gemenskapens intresse kräver ett ingripande i enlighet med artikel 21, ska rådet på förslag av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén införa en slutgiltig antidumpningstull. Förslaget ska antas av rådet, såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det. …

...”

12 Artikel 11.2 och 11.5 i grundförordningen hade följande lydelse:

”2. En slutgiltig antidumpningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. En sådan översyn vid giltighetstidens utgång skall inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

...

5. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden för och utförandet av undersökningar skall med undantag för dem som avser tidsfrister gälla för varje översyn som utförs i enlighet med punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel. …

...”

Förordningarna (EG) nr 1470/2001 och (EG) nr 866/2005

13 Till följd av en undersökning som inleddes efter det att ett klagomål hade ingetts av European Lighting Companies Federation den 4 april 2000 antog rådet förordning (EG) nr 1470/2001 av den 16 juli 2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina (EGT L 195, s. 8).

14 Efter det att en undersökning hade inletts om ett eventuellt kringgående av dessa tullar antog unionen även rådets förordning (EG) nr 866/2005 av den 6 juni 2005 om utvidgning av de slutgiltiga antidumpningsåtgärder som införts genom förordning nr 1470/2001 till att omfatta import av samma vara från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna (EUT L 145, s. 1).

15 Förordning nr 1470/2001 har senare ändrats genom rådets förordning (EG) nr 1322/2006 av den 1 september 2006 (EUT L 244, s. 1).

Bakgrund till tvisten och den överklagade domen

16 Efter offentliggörandet av ett meddelande om giltighetstidens utgång för de åtgärder som hade antagits genom förordning nr 1470/2001 (EUT C 254, 2005, s. 2) mottog kommissionen en begäran om översyn från Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated, som agerade för Osram GmbH:s (nedan kallat Osram) räkning.

17 Den 12 juni 2006 sände kommissionen ett frågeformulär till fyra gemenskapsproducenter av integrerade elektroniska kompaktlysrör, nämligen GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.) (nedan kallat GE Hungary), Osram, Philips Poland och SLI Sylvania Lighting International (nedan kallat Sylvania).

18 GE Hungary och Osram uppgav att de ställde sig positiva till att en översyn inleddes, medan Philips Poland och Philips Nederländerna förklarade att de motsatte sig en sådan översyn. Sylvania besvarade inte frågeformuläret.

19 Kommissionen ansåg att det förelåg tillräcklig bevisning som gjorde det motiverat att inleda en översyn. Den inledde följaktligen en översyn och påbörjade en undersökning avseende perioden mellan den 1 juli 2005 och den 30 juni 2006.

20 Den 26 november 2006 uppgav GE Hungary för kommissionen att företaget inte längre ställde sig positivt till att de aktuella antidumpningsåtgärderna upprätthölls. Den 19 december 2006 underrättade Sylvania kommissionen om att det inte ansåg att det låg i gemenskapens intresse att antidumpningsåtgärderna upprätthölls.

21 Den 10 juli 2007 gick kommissionen ut med en informationsskrivelse i vilken den tillkännagav sin avsikt att föreslå att översynen skulle avslutas. I skrivelsen förklarade kommissionen bland annat att de producenter som hade uttalat sitt stöd för begäran om översyn visserligen stod för en betydande del av gemenskapsproduktionen när översynen inleddes, men att den sammanlagda produktionen för de producenter som motsatte sig begäran sedermera utgjorde något mer än 50 procent av den totala gemenskapsproduktionen. Kommissionen konstaterade att antidumpningsåtgärderna därför skulle upphävas och översynen avslutas.

22 Philips Poland och Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated yttrade sig över nämnda skrivelse den 24 respektive den 25 juli 2007.

23 Genom en ny informationsskrivelse av den 31 augusti 2007 tillkännagav kommissionen att den slutligen hade kommit fram till att det fanns skäl att i gemenskapens intresse förlänga tillämpningsperioden för de aktuella antidumpningsåtgärderna med ett år.

24 Den 15 oktober 2007 antog rådet den omtvistade förordningen.

25 Klagandena väckte talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 21 december 2007.

26 Till stöd för sin talan anförde klagandena tre grunder. De två första grunderna avsåg ett åsidosättande av artiklarna 3.1, 9.1, 9.4 och 11.2 i grundförordningen.

27 Klagandena anförde särskilt att unionsinstitutionerna inte kunde fullfölja ett antidumpningsförfarande om stödet för klagomålet minskat och att rådet inte kunde stödja sig enbart på Osrams uppgifter för att bedöma skadan för gemenskapsindustrin. Osrams produktion motsvarade nämligen endast cirka 48 procent av den totala gemenskapsproduktionen och kunde inte anses utgöra ”en betydande del” därav.

28 För att komma fram till att talan skulle ogillas såvitt avser de två grunder som avsåg åsidosättande av artiklarna 3.1, 9.1, 9.4 och 11.2 i grundförordningen hade tribunalen först prövat huruvida unionsinstitutionerna kunde fortsätta översynen trots att stödet för klagomålet hos producenterna av integrerade elektroniska kompaktlysrör inte längre uppnådde det tröskelvärde på 50 procent som anges i artikel 5.4 i nämnda förordning.

29 Tribunalen erinrade först i punkterna 75–78 i den överklagade domen om att GE Hungary och Osram ursprungligen hade gett sitt stöd till begäran om inledande av en översyn. Tillsammans stod de båda företagen för mer än 50 procent av den totala gemenskapsproduktionen av integrerade elektroniska kompaktlysrör. Philips Poland hade däremot motsatt sig att en översyn skulle inledas medan Sylvania inte hade tagit ställning i frågan. Läget förändrades emellertid några månader efter det att den aktuella översynen hade inletts, när GE Hungary och Sylvania under den tid som kommissionens undersökning pågick meddelade kommissionen att de hädanefter motsatte sig att de aktuella antidumpningsåtgärderna skulle upprätthållas. Detta medförde att andelen av den sammanlagda produktionen för de gemenskapsproducenter som stödde begäran om översyn, som visserligen låg klart över tröskelvärdet på 25 procent i artikel 5.4 i grundförordningen, likväl sjönk till något under det tröskelvärde på 50 procent som anges i samma bestämmelse. Den enda gemenskapsproducent som fortsatte att stödja denna begäran, Osram, svarade nämligen för 48 procent av den totala gemenskapsproduktionen av integrerade elektroniska kompaktlysrör, medan de tre övriga producenterna, som motsatte sig begäran, tillsammans svarade för återstående 52 procent.

30 Tribunalen påpekade därefter i punkt 84 i den överklagade domen att den tidigare, i sin dom Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet (T-249/06, EU:T:2009:62), slagit fast att artikel 5.4 i grundförordningen inte innehåller någon skyldighet för kommissionen att avsluta ett pågående antidumpningsförfarande när stödet för klagomålet har sjunkit under det lägsta tröskelvärdet på 25 procent av gemenskapsproduktionen, varvid den förklarade att ”[d]enna bestämmelse rör nämligen endast den grad av stöd som ett klagomål måste ha för att kommissionen ska kunna inleda ett förfarande”. Tribunalen preciserade i punkt 85 i den överklagade domen att domen Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet (T-249/06, EU:T:2009:62) avsåg artikel 9.1 i samma förordning, trots att det i det målet inte var fråga om återkallande av ett klagomål, utan endast att stödet för klagomålet minskade under förfarandets gång. Tribunalen förklarade i samma punkt att ”[d]etta är en helt logisk lösning, eftersom kommissionen enligt nämnda bestämmelse inte är skyldig att avsluta förfarandet om klagomålet återkallas. Den är således i ännu mindre grad skyldig att avsluta förfarandet om det endast är fråga om ett minskat stöd för detta”.

31 Efter att i punkt 86 i den överklagade domen ha konstaterat att artiklarna 5.4 och 9.1 i grundförordningen var tillämpliga på översyn enligt artikel 11.5 i förordningen, drog tribunalen slutsatsen att unionsinstitutionerna hade rätt att fortsätta översynen trots att det var möjligt att det tröskelvärde på 50 procent som anges i artikel 5.4 i förordningen inte längre uppnåddes.

32 Slutligen ansåg tribunalen i punkt 88 i den överklagade domen att rådet genom sin tolkning av artikel 9.1 i grundförordningen inte hade tillskansat sig någon ny befogenhet, eftersom rådet ”inte … [hade beslutat] att upprätthålla de aktuella antidumpningsåtgärderna under ytterligare ett år förrän efter det att rådet hade slagit fast – såsom det ankom på rådet att göra – att det fortfarande förekom dumpning, att ett upphörande av åtgärderna troligen skulle medföra att denna dumpning och skadan fortsatte och att det låg i gemenskapens intresse att åtgärderna upprätthölls.”

33 Följaktligen fann tribunalen att något åsidosättande av artikel 9.1 i grundförordningen inte hade kunnat konstateras i det aktuella fallet.

34 Därefter prövade tribunalen frågan om definitionen av gemenskapsindustrin, för att fastställa skadan.

35 Tribunalen erinrade först i punkt 91 i den överklagade domen om att en antidumpningsåtgärd enligt artikel 11.2 i grundförordningen inte kan upprätthållas längre än den frist på fem år som anges i denna bestämmelse om inte åtgärdernas upphörande skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. Tribunalen tillade att med begreppet skada avses, enligt artikel 3.1 i denna förordning, väsentlig skada för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri.

36 Därefter redogjorde tribunalen i punkt 92 i den överklagade domen för att gemenskapsindustrin enligt artikel 4.1 i grundförordningen definieras som antingen ”alla producenter inom gemenskapen vilka tillverkar den likadana produkten” eller ”de producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 5.4 [i samma förordning], av gemenskapens sammanlagda tillverkning av [liknande] … produkt[er]” och att unionsinstitutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning i valet mellan dessa två alternativ.

37 I punkt 94 i den överklagade domen konstaterade tribunalen att de typfall som uttryckligen eller underförstått avses i artikel 9.1 i grundförordningen per definition förutsätter att tröskelvärdet på 50 procent enligt artikel 5.4 i förordningen inte längre är uppnått. Av det drog tribunalen slutsatsen att ”den allmänna hänvisningen i artikel 4.1 [i nämnda förordning] till artikel 5.4 i [samma förordning] vad gäller uttrycket ’betydande del … av gemenskapens sammanlagda tillverkning’ inte [kan] förstås på annat sätt än att den avser tröskelvärdet på 25 procent och inte tröskelvärdet på 50 procent.” Tribunalen ansåg att ”[ä]nnu ett skäl för denna lösning är att kravet att gemenskapsindustrin ska utgöra en betydande del av [den totala] gemenskapsproduktionen syftar till att säkerställa att den sammanlagda tillverkningen hos de producenter som räknas in i gemenskapsindustrin är tillräckligt representativ. Denna sistnämnda egenskap beror emellertid mer på dessa producenters andel av den totala gemenskapsproduktionen än på hur de producenter som inte inräknas med stöd av artikel 5.4 i grundförordningen har ställt sig till klagomålet eller begäran om översyn.”

38 Tribunalen fann i punkt 96 i den överklagade domen följaktligen att rådet inte hade gjort sig skyldigt till felaktig rättstillämpning genom att endast inkludera Osram i definitionen av gemenskapsindustrin för att fastställa skadan.

Parternas yrkanden

39 Klagandena har yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen och förplikta rådet att ersätta klagandenas rättegångskostnader såväl i målet vid tribunalen som i förevarande mål.

40 Kommissionen har yrkat att överklagandet ska ogillas och att klagandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

41 Kommissionen har i första hand yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet. Kommissionen har i andra hand yrkat att talan i första instans ska avvisas alternativt ogillas, eftersom den inte kan tas upp till prövning eller är ogrundad. Kommissionen har slutligen yrkat att klagandena i vart fall ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

42 Osram har yrkat att överklagandet ska ogillas och att klagandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

43 Klagandena har till stöd för överklagandet åberopat två grunder, vilka avser dels åsidosättande av artikel 9.1 i grundförordningen, som rör avslutande av förfarandet om klagomålet återkallas, dels åsidosättande av artikel 4.1 jämförd med artikel 5.4 i denna förordning, vilka rör definitionen av begreppet gemenskapsindustri.

Den första grunden

Parternas argument

44 Klagandena har genom den första grunden kritiserat tribunalen för att ha gjort en felaktig tolkning av artikel 9.1 i grundförordningen när den bedömde att kommissionen, eftersom den enligt denna bestämmelse kunde fortsätta en undersökning trots att det ursprungliga klagomålet återkallats, i än högre grad kunde fortsätta en undersökning för det fall gemenskapsproducenternas stöd för klagomålet hade minskat.

45 Klagandena har i detta avseende gjort gällande att tribunalen gjorde fel när den, till stöd för denna extensiva tolkning, i punkt 84 i den överklagade domen hänvisade till sin dom Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet (T-249/06, EU:T:2009:62), med tanke på de skillnader i faktiskt hänseende som föreligger mellan nämnda mål och förevarande mål. Klagandena har tillagt att det av lydelsen av artikel 9.1 i grundförordningen klart framgår att bestämmelsen endast är tillämplig om klagomålet återkallas, vilket för övrigt bekräftas av unionsinstitutionernas praxis.

46 Rådet har, med stöd av Osram och kommissionen, gjort gällande att det av grundförordningen följer att själva undersökningen, till skillnad från förfarandet för inledandet av undersökningen, inte omfattas av någon särskild bestämmelse enligt vilken kommissionen är skyldig att avsluta undersökningen om stödet för klagomålet minskar. Rådet har påpekat att denna skillnad förklaras av att det är nödvändigt att fastställa klagandenas talerätt när förfarandet inleds. Detta behov föreligger inte längre under en pågående undersökning, eftersom syftet med denna är att samla in de uppgifter som krävs för att kunna konstatera huruvida dumpningen har vållat gemenskapsindustrin skada.

47 Enligt rådet står tribunalens resonemang inte i strid med grundförordningen, och det har för övrigt stöd i tribunalens praxis, som följer av såväl domen Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet (T-249/06, EU:T:2009:62) som domen Gem-Year och Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet (T-172/09, EU:T:2012:532). Det framgår av dessa domar att kraven avseende talerätt i artikel 5.4 i samma förordning behöver vara uppfyllda endast när en undersökning inleds och inte under tiden som en undersökning pågår.

48 Rådet har tillagt att om det visar sig att unionsinstitutionerna, som har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid avgörandet av huruvida ett förfarande ska avslutas efter det att ett klagomål har återkallats, i sin praxis oftast har avslutat pågående undersökningar efter sådana återkallelser, kan därav inte den slutsatsen dras att dessa institutioner borde ha avslutat den undersökning som lett till den omtvistade förordningen, på grund av att gemenskapsindustrins stöd för undersökningen hade minskat.

Domstolens bedömning

49 Domstolen erinrar inledningsvis om att det i artikel 5 i grundförordningen på ett tydligt sätt anges under vilka villkor det ska inledas ett antidumpningsförfarande, ”när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning utan juridisk status som företräder gemenskapsindustrin framför ett … klagomål”. Det föreskrivs således i artikel 5.4 att klagomålet, för att anses vara ingivet av

gemenskapsindustrin, ska uppfylla två kumulativa villkor när det gäller hur omfattande stödet för klagomålet ska vara. För det första ska stödet ha getts ”av gemenskapsproducenter vars sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig klagomålet”. För det andra ska stödet ha getts av gemenskapsproducenter som svarar för minst 25 % av den totala gemenskapsproduktionen av liknande produkter.

50 För det fall att en undersökning redan har inletts föreskrivs det uttryckligen i artikel 9.1 i grundförordningen att kommissionen, om klagomålet återkallas, kan avsluta undersökningen, ”med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapens intresse”.

51 Grundförordningen innehåller ingen bestämmelse om vilka åtgärder kommissionen ska vidta under undersökningen, om producenternas stöd för klagomålet eller för begäran om översyn minskar.

52 Eftersom de aktuella unionsinstitutionerna enligt artiklarna 9.1 och 11.5 i grundförordningen kan fortsätta undersökningen, om klagomålet eller en begäran om översyn har återkallats, måste detta emellertid, såsom tribunalen konstaterade i punkt 85 i den överklagade domen, i än högre grad gälla om det endast är fråga om ett minskat stöd för klagomålet eller begäran.

53 Följaktligen medför en minskning av gemenskapsproducenternas stöd för ett klagomål eller för en begäran om översyn inte nödvändigtvis i sig att undersökningen ska avslutas, även om en sådan minskning innebär att stödet motsvarar en produktionsnivå som understiger ett av de två tröskelvärdena i artikel 5.4 i grundförordningen.

54 En sådan tolkning gör sig än mer gällande eftersom, såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 118 i sitt förslag till avgörande, de ståndpunkter som intas av gemenskapsindustrins företrädare kan ändras under undersökningen och i motsatt riktning. Sådana variationer kan inte hindra ett korrekt genomförande av den aktuella undersökningen.

55 Av detta följer att tribunalen inte gjorde en felaktig rättstillämpning när den, i punkterna 85 och 86 i den överklagade domen, vid tolkningen av artikel 9.1 i grundförordningen bedömde att det av nämnda bestämmelse följde att unionsinstitutionerna i än högre grad hade rätt att fortsätta översynen trots att det var möjligt att tröskelvärdet på 50 procent i artikel 5.4 i samma förordning inte längre uppnåddes.

56 Av det ovan anförda följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

57 Klagandena har genom den andra grunden gjort gällande att tribunalen har gjort en felaktig tolkning av artikel 4.1 i grundförordningen, jämförd med artikel 5.4 i denna förordning.

58 Klagandena har hävdat att tribunalen, vid fastställandet av begreppet gemenskapsindustri enligt artikel 4.1 i grundförordningen och, följaktligen, vid prövningen av huruvida denna industri har lidit skada, inte på ett korrekt sätt har tillämpat ett av de kumulativa kriterierna avseende stödet för ett klagomål, enligt artikel 5.4 i samma förordning. Det rör sig i detta fall om kriteriet enligt vilket klagomålet ska stödjas av gemenskapsproducenter vars sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av liknande produkter för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig klagomålet. Klagandena har av detta dragit slutsatsen att tribunalen därigenom har bortsett från en bestämmelse i nämnda förordning om vars tolkning det inte borde råda någon osäkerhet och således har åsidosatt rättssäkerhetsprincipen.

59 Rådet, Osram och kommissionen har gjort gällande att klagandena har blandat ihop två olika begrepp. Det första utgörs av rätten att begära en undersökning, som ska kontrolleras när ett klagomål inges och innan en undersökning kan påbörjas. Syftet med kontrollen är att säkerställa att klagomålet stöds av en tillräckligt representativ andel av unionsindustrin. Det andra begreppet, som utgörs av den skada som gemenskapsindustrin har lidit, ska bedömas under undersökningen oberoende av det ursprungliga klagomålet, vilket innebär att endast det lägsta tröskelvärdet på 25 procent av gemenskapsindustrins totala produktion av liknande varor ska beaktas vid fastställandet av huruvida en betydande del av gemenskapsindustrin har påverkats av dumpningen. Rådet, Osram och kommissionen har därav dragit slutsatsen att tribunalen följaktligen inte gjorde en felaktig rättstillämpning när den i punkterna 93 och 94 i den överklagade domen bedömde att begreppet gemenskapsindustri skulle tolkas olika före inledandet av en undersökning och under en pågående undersökning, varpå den slog fast att hänvisningen i artikel 4.1 i grundförordningen till artikel 5.4 i denna förordning ”inte [kan] förstås på annat sätt än att den avser tröskelvärdet på 25 procent och inte tröskelvärdet på 50 procent”.

Domstolens bedömning

60 Enligt domstolens fasta praxis ska unionsrättsakter så långt möjligt tolkas mot bakgrund av folkrätten, i synnerhet när dessa rättsakter just syftar till att genomföra ett internationellt avtal som unionen har ingått (se dom SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

61 Det följer av skälen 1–3 och 5 i grundförordningen att begreppet gemenskapsindustri ska tolkas i enlighet med 1994 års antidumpningsavtal.

62 I artikel 4.1 i grundförordningen definieras begreppet gemenskapsindustri som antingen ”alla producenter inom gemenskapen vilka tillverkar den likadana produkten” eller ”de [av dessa] producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 5.4, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av denna produkt”.

63 I 1994 års antidumpningsavtal förekommer i huvudsak samma alternativ vid fastställandet av begreppet inhemsk industri. Såvitt avser det andra alternativet utgörs den avgörande omständigheten, i både 1994 års antidumpningsavtal och grundförordningen, av begreppet ”betydande del” av den inhemska industrins eller gemenskapsindustrins totala produktion.

64 Vad beträffar det andra alternativet, vars tolkning endast avses med den andra grunden för överklagandet, ska det understrykas att till skillnad från artikel 4.1 i 1994 års antidumpningsavtal preciseras, i artikel 4.1 i grundförordningen, i fråga om definitionen av gemenskapsindustrin, begreppet ”betydande del” av den totala gemenskapsproduktionen av liknande produkter genom en hänvisning till artikel 5.4 i samma förordning.

65 Denna hänvisning är en ny omständighet i förhållande till definitionen i artikel 4.1 i 1994 års antidumpningsavtal.

66 Tröskelvärdet på 50 procent och tröskelvärdet på 25 procent i artikel 5.4 i grundförordningen avser olika grupper av gemenskapsproducenter.

67 För det första refererar tröskelvärdet på 50 procent endast till den relativa betydelsen av de gemenskapsproducenter som stöder klagomålet inom gruppen gemenskapsproducenter som stöder eller motsätter sig klagomålet.

68 Tröskelvärdet på 25 procent refererar däremot till ”gemenskapsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten” och avser andelen gemenskapsproducenter, inom denna totala produktion, som stöder klagomålet. Det är följaktligen endast detta tröskelvärde på 25 procent som är relevant för att avgöra huruvida nämnda producenter utgör ”en betydande del” av gemenskapsindustrins totala produktion av liknande produkter i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

69 Under dessa omständigheter kan artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen, jämförda med artikel 4.1 i 1994 års antidumpningsavtal, inte förstås på annat sätt än att de avser det lägsta tröskelvärdet på 25 procent. Genom hänvisningen till nämnda tröskelvärde har det i artikel 4.1 i nämnda förordning således endast preciserats att en sammanlagd produktion, för de gemenskapsproducenter som stöder klagomålet, vilken inte når upp till 25 procent av den totala gemenskapsproduktionen av liknande varor i vart fall inte kan anses vara tillräckligt representativ för gemenskapsproduktionen.

70 För det fall nämnda gemenskapsproducenters sammanlagda produktion överstiger nämnda tröskelvärde kan antidumpningstullar införas eller upprätthållas, om de aktuella unionsinstitutionerna, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i ärendet, kan visa att den skada som följer av importen av den vara som dumpningen avser påverkar en betydande del av den totala gemenskapsproduktionen av liknande varor.

71 I den omtvistade förordningen grundade sig rådet på uppgifterna från en enda producent, nämligen Osram, som stod för cirka 48 procent av den totala gemenskapsproduktionen av liknande varor, vid bedömningen av huruvida gemenskapsindustrin hade lidit skada.

72 Det kan härvid konstateras att en andel av gemenskapsproduktionen som ligger mycket nära 50 procent av gemenskapsindustrins totala produktion av liknande varor – såsom en andel på 48 procent – uppenbarligen kan anses utgöra en betydande del av denna. I artikel 4.1 i grundförordningen hänvisas det nämligen till begreppet ”betydande del” av gemenskapsproduktionen och inte till ”den största delen av gemenskapsproduktionen”.

73 Av det anförda följer att tribunalen inte gjorde en felaktig rättstillämpning när den, dels i punkt 94 i den överklagade domen bedömde att hänvisningen i artikel 4.1 i grundförordningen till artikel 5.4 i denna förordning inte kunde förstås på annat sätt än att den avser tröskelvärdet på 25 procent och inte tröskelvärdet på 50 procent, dels i punkt 96 i nämnda dom konstaterade att rådet hade rätt när det bedömde att Osrams produktion, som motsvarade cirka 48 procent av den totala gemenskapsproduktionen, ”utan tvekan [utgjorde] en betydande andel av gemenskapsproduktionen”.

74 Överklagandet kan följaktligen inte heller vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

75 Av det anförda följer att överklagandet ska ogillas.

Rättegångskostnader

76 Enligt artikel 138.1 i domstolens rättegångsregler, som enligt artikel 184 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

77 Rådet och Osram har yrkat att Philips Poland och Philips Nederländerna ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Philips Poland och Philips Nederländerna har tappat målet, ska rådets och Osrams yrkande bifallas.

78 Enligt artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska medlemsstater och institutioner som har intervenerat bära sina rättegångskostnader. Kommissionen, som har intervenerat i första instans, ska följaktligen bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Philips Lighting Poland S.A. och Philips Lighting BV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd och Osram GmbH.

3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

Underskrifter